

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4209/2021
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босилковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства-Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 371/20 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 371/20 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 371/20 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 148/19 од 02.04.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је другим ставом изреке обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати 70.538,02 динара на име главног дуга и износ од 122.229,51 динара на име камате обрачунате на износ главног дуга до 11.05.2009. године. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 70.538,02 динара за период од 11.05.2009. године до исплате, на досуђени износ од 122.229,51 динара почев од 11.05.2009. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ исплаћеног потраживања од 67.113,57 динара за период од 11.05.2009. године до 30.08.2019. године. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова тужене.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж рр 371/20 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда је потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова

састава жалбе у износу од 14.400,00 динара. Трећим ставом изреке, захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00 динара је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Пресуду Вишег суда у Суботици Гж рр 371/20 од 31.03.2021. године тужилац побија у делу којим је одлучено о захтеву за исплату законске затезне камате. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. При том, посебном ревизијом се побија одлука о камати, која представља споредно потраживање.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредним захтевима тужиоца, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић